

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD OFFICIEEL ONDERWIJS**BESLISSING****Nr. GOO/2018/233/(...) (II)**

Inzake: (...), wonende te (...), bijgestaan door (...), advocaat, kantoorhoudend te (...),

Verzoekende partij

Tegen: de STAD (...), vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen, (...) te (...), voor wie optreden mevrouw (...), pedagogisch inspecteur-generaal Nederlandstalig onderwijs en mevrouw (...), adjunct diensthoofd HR Nederlandstalig onderwijs, bijgestaan door (...), advocaat, kantoorhoudend te (...), waar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 5 juni 2018 hebben (...) en (...), namens mevrouw (...), directeur van de gemeentelijke lagere school (...) te (...), beroep ingesteld tegen de beslissing van de Gemeenteraad van de stad (...) van 14 mei 2018 waarbij aan mevrouw (...) de tuchtstraf van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

Mevrouw (...) is bij beslissing van de Gemeenteraad van de stad (...) dd. 22 december 2000 benoemd als directeur van het Nederlandstalig basisonderwijs van de Stad (...) en m.i.v. 1 januari 2001 geaffecteerd aan de basisschool (...) te (...).

In zitting van 7 september 2015 beslist de Gemeenteraad om mevrouw (...) m.i.v. 1 september 2015 te affecteren aan de gemeentelijke basisschool (...) te (...).

Ten laste van mevrouw (...) werd een eerste tuchtprocedure opgestart bij beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van 23 juni 2016 wegens (samengevat):

- *laattijdige aanwezigheid of zelfs ongewettigde afwezigheid op school;*
- *het voeren van een onzorgvuldig financieel beleid;*
- *de wegneming van goederen;*
- *afwezigheden tijdens de periode van het dreigingsniveau 4.*

In zitting van 6 juni 2017 beslist het College van Burgemeester en Schepenen om mevrouw (...) voor de voormelde tekortkomingen de tuchtstraf op te leggen van afhouding van wedde van 20 % voor de duur van drie maanden. Deze tuchtstraf werd na beroep door de Kamer van Beroep bevestigd op 6 september 2017. Tegen die beslissing is een annulatieberoep ingediend bij de Raad van State waarover tot op heden nog geen uitspraak is gedaan.

Op basis van het verslag van de Stadssecretaris dd. 16 mei 2017 beslist het College van Burgemeester en Schepenen in zitting van 18 mei 2017 om een tweede tuchtonderzoek op te starten ten laste van mevrouw (...) voor de volgende feiten die zij zou gepleegd hebben:

“- schending van haar ambtsgeheim;

- *pesterijen ten opzichte van de personeelsleden en de leerlingen;*
- *machtsmisbruik en misbruik van haar ambt in het algemeen en in het bijzonder in het kader van een lopend tuchtonderzoek;*
- *partijdigheid in de uitvoering van haar ambt;*
- *mishandeling van leerlingen.”*

De beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van 18 mei 2017 waarbij een tweede tuchtprocedure wordt opgestart, wordt aan mevrouw (...) op 18 mei 2017 betekend met een gerechtsdeurwaardersexploot.

In dezelfde zitting van het College van Burgemeester en Schepenen van 18 mei 2017 wordt mevrouw (...) bij hoogdringendheid en met onmiddellijke ingang preventief geschorst in afwachting van de uitslag van het tuchtonderzoek en ten laatste tot 18 mei 2018. In zitting van 24 mei 2017 heeft het College van Burgemeester en Schepenen mevrouw (...) gehoord en heeft dezelfde dag de preventieve schorsing bevestigd. De preventieve schorsing werd in zitting van 14 juni 2018 door het College van Burgemeester en Schepenen verlengd voor de duur van de beroepsprocedure.

Het onderzoek in de tweede tuchtprocedure wordt afgesloten met een rapport van de Stadssecretaris dd. 9 januari 2018 waarin als tuchtmaatregel het ontslag wordt voorgesteld.

In zitting van 11 januari 2018 beslist het College van Burgemeester en Schepenen mevrouw (...) op te roepen om gehoord te worden door de Gemeenteraad. Met een brief dd. 12 januari 2018 wordt mevrouw (...) uitgenodigd om op 26 februari 2018 door de Gemeenteraad gehoord te worden voor de volgende tenlasteleggingen:

“ U wordt verweten de dwingende richtlijnen en voorschriften niet na te hebben geleefd inzake,

- (1) *schending van het ambtsgeheim,*
- (2) *pesterijen tegenover de personeelsleden en de leerlingen,*
- (3) *machtsmisbruik van haar ambt in het algemeen,*
- (4) *partijdigheid in de uitvoering van haar ambt,*
- (5) *mishandeling van leerlingen,*
- (6) *onprofessioneel en onwaardig gedrag in het ambt van,*
- (7) *beroepsernst,*
- (8) *loyauteit, gereserveerdheid, laster en eerroof,*
- (9) *neutraliteit en beginsel van benuttigingsgelijkheid”.*

Bij de voormelde brief dd. 12 januari 2018 is de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van 11 januari 2018 en een samenvatting van het verslag van Stadssecretaris van 9 januari 2018 gevoegd.

Met een brief dd. 24 januari 2018 vraagt mevrouw (...) om bijkomende onderzoeksdaden te stellen.

In zitting van 5 februari 2018 beslist de Gemeenteraad het tuchtonderzoek te heropenen om, op vraag van mevrouw (...), bijkomend onderzoek te verrichten en de hoorzitting die gepland was op 26 februari 2018 voor onbepaalde tijd uit te stellen.

De Stadssecretaris heeft op 5 maart 2018 een aanvullend verslag opgemaakt en het voorstel van het ontslag als tuchtmaatregel bevestigd.

Het College van Burgemeester en Schepenen beslist in zitting van 8 maart 2018 mevrouw (...) uit te nodigen om door de Gemeenteraad gehoord te worden op 26 maart 2018.

Het College van Burgemeester en Schepenen beslist in zitting van 15 maart 2018 de hoorzitting die gepland was voor 26 maart 2018 om praktische redenen te annuleren en mevrouw (...) uit te nodigen voor een hoorzitting door de Gemeenteraad op 23 april 2018. Tijdens die zitting zijn mevrouw (...) en haar raadsman gehoord.

In zitting van 14 mei 2018 beslist de Gemeenteraad om mevrouw (...) bij tuchtmaatregel te ontslaan.

Deze beslissing wordt aan mevrouw (...) op 16 mei 2018 betekend met een gerechtsdeurwaardersexploot.

Het is tegen die beslissing dat (...) en (...), namens mevrouw (...), beroep hebben ingesteld met een ter post aangetekende brief dd. 5 juni 2018.

2. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekende brief dd. 20 juni 2018 werden de partijen opgeroepen voor de zitting van 23 augustus 2018.

Er werden geen leden van de Kamer van Beroep gewraakt.

Het tuchtdossier is persoonlijk aan de secretaris van de Kamer van Beroep tegen ontvangstbewijs afgegeven op 28 juni 2018.

Met een ter post aangetekend zending dd. 24 juli 2018 heeft (...), namens de stad (...), een verweerschrift en een aantal stukken neergelegd.

In zitting van 23 augustus 2018 heeft de Kamer van Beroep beslist de behandeling van de zaak verder te zetten op 12 september 2018.

Per mail dd. 27 augustus 2018 en met een ter post aangetekende brief dd. 27 augustus 2018, verstuurd op 28 augustus 2018, heeft (...) laten weten dat hij een aantal vertaalde stukken niet heeft kunnen terugvinden via Dropbox.

Met een ter post aangetekende brief dd. 30 augustus 2018 heeft (...) laten weten dat de stukken door de gemeenteraadsleden konden worden geraadpleegd via een beveiligd digitaal platform.

Per mail dd. 10 september 2018 en met een ter post aangetekende brief dd. 10 september 2018 deelt (...) mede dat een aantal stukken laattijdig ter beschikking waren van de gemeenteraadsleden.

Per mail dd. 27 augustus 2018 en met een ter post aangetekende brief dd. 10 september 2018, verstuurd op 11 september 2018, antwoordt (...) dat alle stukken aan de gemeenteraadsleden ter beschikking waren voorafgaand aan de zitting van de gemeenteraad van 14 mei 2018.

Er werden geen getuigen opgeroepen.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

Tegen een tuchtbeslissing kan bij aangetekend schrijven een gemotiveerd beroep worden ingesteld bij de Kamer van Beroep, binnen *20 kalenderdagen* volgend op de schriftelijke mededeling van de sanctie.

In voorliggend geval werd de tuchtbeslissing van 14 mei 2018 aan mevrouw (...) met een gerechtsdeurwaardersexploot betekend op 16 mei 2018. Het beroep dat (...) en (...), namens mevrouw (...), hebben ingesteld met een brief dd. 5 juni 2018 die dezelfde dag ter post aangetekend is verstuurd, is dus ontvankelijk wat de termijn betreft en voldoet aan de gestelde vormvoorwaarden.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden tuchtbeslissing

4.1. Ten aanzien van de betwistingen inzake het niet in acht nemen door het schoolbestuur (i.c. de stad (...)) van de bepalingen die betrekking hebben op de regelmatigheid van de tuchtprocedure doet de Kamer van Beroep in laatste aanleg uitspraak met een beslissing die devolutieve werking heeft. De Kamer van Beroep kan daarbij de gebreken in de procedure die de tuchtoverheid zelf heeft begaan, rechtzetten of herstellen behalve: 1) wat de bevoegdheid betreft van het orgaan dat de bestreden beslissing heeft genomen, en 2) de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of 3) de bepalingen die van rechtswege de nietigheid meebrengen.

4.2. Bevoegd orgaan voor het opstarten van tuchtprocedure

4.2.1. In eerste middel beweert verzoekende partij dat de tuchtprocedure is opgestart door het College van Burgemeester en Schepenen terwijl deze beslissing had moeten genomen worden door de Gemeenteraad.

Verzoekende partij verwijst hiervoor naar artikel 68 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding (het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991) en naar de artikelen 1, 4° en 8, § 1 en § 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding (het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991) waaruit blijkt dat de “tuchtmacht (wordt) uitgeoefend door de tot benoemen bevoegde overheid”.

Verzoekende partij wijst erop dat zij als directie een bevorderingsambt uitoefent en de Gemeenteraad de benoemende overheid is, zonder dat die bevoegdheid kan opgedragen worden aan het College van Burgemeester en Schepenen (art. 149 van de Nieuwe Gemeentewet zoals dit van toepassing is voor de stad (...) en de andere achttien gemeenten van (...)).

Volgens verzoekende partij wordt de tuchtmacht in haar geval uitgeoefend door de Gemeenteraad, gaande van het opstarten van de tuchtprocedure, het voeren van het tuchtonderzoek, het horen van de betrokkene tot het eventueel opleggen van een tuchtstraf. In die gedachtengang diende de beslissing tot het opstarten van de tuchtprocedure te worden genomen door de Gemeenteraad.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 10-12 van het beroepschrift.

4.2.2. Verwerende partij antwoordt dat in de stad (...) en de andere gemeenten van het (...) Gewest de tuchtmacht wordt uitgeoefend door het College van Burgemeester en Schepenen of door de Gemeenteraad, naargelang de strafmaat. Bij de aanvang van de

tuchtprocedure is niet geweten welk orgaan de tuchtstraf zal opleggen, hetzij het College, hetzij de Gemeenteraad. Volgens verwerende partij blijkt uit artikel 68, § 1 en § 2 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 dat zowel het College als de Gemeenteraad als tuchtverheid kunnen optreden en beide organen een tuchtonderzoek kunnen openen.

Na het opstarten van de tuchtprocedure door het College van Burgemeester en Schepenen heeft in voorliggend geval de Gemeenteraad, op basis van de ernst van de gerelateerde tekortkomingen in het rapport van de Stadssecretaris, de rol van tuchtverheid op zich genomen.

Verwerende partij wijst er ook op dat de Gemeenteraad in zitting van 23 april 2018 heeft beslist het tuchtonderzoek te heropenen waarbij de Gemeenteraad meteen ook de beslissing van het College om een tuchtonderzoek op te starten, heeft bekrachtigd en daarna op 14 mei 2018 de tuchtbeslissing heeft genomen.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op de blz. 191-193 van het verweerschrift.

4.2.3. De Kamer van Beroep is van oordeel dat door het toekennen van tuchtbevoegdheid aan het College van Burgemeester en Schepenen en aan de Gemeenteraad, de beide organen tuchtverheid zijn en de bevoegdheid hebben om te beslissen een tuchtprocedure op te starten. De Kamer van Beroep wijst er ook op dat het College van Burgemeester en Schepenen een toezichtstaak heeft op het personeel en vanuit die taak ook de bevoegdheid heeft om een tuchtonderzoek te gelasten. Na het tuchtonderzoek en met de ernst van de tenlasteleggingen voor ogen, wordt door het bestuur uitgemaakt voor welk orgaan (Gemeenteraad of College van Burgemeester en Schepenen) het betrokken personeelslid zich zal moeten verantwoorden.

De Kamer van Beroep verwijst in dat verband naar de voorbereiding van het decreet van 4 juli 2008 waarbij in artikel 68 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 de thans geldende tekst van § 2 werd ingevoegd. Hieruit blijkt dat het de bedoeling was van de decreetgever om voor de gemeenten gelegen in (...) “waar de Gemeenteraad de benoemende overheid blijft, conform de Nieuwe Gemeentewet”, toch een “stand-still in de huidige situatie” (lees: de situatie zoals die bestond voor de wijziging bij decreet van 4 juli 2008) te behouden, d.w.z. dat het College van Burgemeester en Schepenen bevoegd blijft voor de lichtere tuchtstraffen (zie amendement nr. 51 bij het ontwerp dat het decreet van 4 juli 2008 is geworden, in Gedr. St. VI. Parl., 2007-2008, nr. 1669 – nr. 2, blz. 31).

Het College van Burgemeester en Schepenen is dus ook tuchtoverheid en kan dus beslissen een tuchtonderzoek op te starten. Na kennisname van het tuchtonderzoek kan het College van Burgemeester en Schepenen beslissen om de zaak zelf te behandelen of door de Gemeenteraad te laten behandelen.

Deze gedachtegang wordt gevolgd in de rechtspraak van de Raad van State. De Kamer van Beroep verwijst hiervoor naar het arrest dat werd uitgesproken onder de gelding van analoge bepalingen voor het gemeentepersoneel in de Nieuwe Gemeentewet, naar het arrest Remacle, nr. 78.944 van 24 februari 1999.

4.3. Optreden van de Stadssecretaris als tuchtonderzoeker

4.3.1. Verzoekende partij beweert dat de Stadssecretaris onrechtmatig is opgetreden als tuchtonderzoeker omdat hij daartoe niet was aangeduid door de Gemeenteraad. Hetzelfde geldt voor de personeelsleden die hem daarbij hebben bijgestaan.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 12-14 van het beroepschrift.

4.3.2. Verwerende partij verwijst naar artikel 26bis van de Nieuwe Gemeentewet waaruit blijkt dat de Stadssecretaris de algemene directie heeft van de gemeentelijke diensten evenals de leiding en het dagelijks beheer van het personeel en de dossiers voorbereidt die aan de Gemeenteraad en aan het College worden voorgelegd.

Het is op basis van die bevoegdheid dat de Stadssecretaris instaat voor het voeren van het tuchtonderzoek. Hij kan zich daarbij voor de praktische uitvoering laten bijstaan door personeelsleden die behoren tot de stedelijke administratie.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op de blz. 193-194 van het verweerschrift.

4.3.3. De Kamer van Beroep stelt vast dat er voor het onderwijspersoneel geen bijzondere regeling is uitgewerkt voor het aanduiden van de tuchtonderzoeker. Bij ontstentenis van een dergelijke regeling en voor zover geen andere persoon als tuchtonderzoeker is aangeduid, is de Stadssecretaris van (...) als hoofd van het personeel – ook van het onderwijspersoneel – de “evidente” tuchtonderzoeker. Het spreekt voor zich dat voor de praktische uitvoering van die taak, de Stadssecretaris zich onder zijn leiding, kan laten bijstaan door personeelsleden van het bestuur.

4.4. Bewijs van vertaling van het tuchtdossier

4.4.1. Verzoekende partij beweert dat verwerende partij het bewijs moet leveren dat het integrale tuchtdossier en de verklaringen tijdens de hoorzitting werden vertaald.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 14-16 van het beroepschrift.

4.4.2. Verwerende partij verwijst naar de zitting van de Gemeenteraad op 23 april 2018 tijdens dewelke verzoekende partij werd gehoord en zelf heeft kunnen vaststellen dat alle tussenkomsten en verklaringen onmiddellijk werden vertaald. Verwerende partij verwijst ook naar de tuchtbeslissing van 14 mei 2018 waarin uitdrukkelijk wordt vermeld dat het volledige tuchtdossier werd vertaald.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op de blz. 194-195 van het verweerschrift.

4.4.3. In een brief dd. 27 augustus 2018 hebben (...) en (...) namens verzoekende partij aan de Kamer van Beroep laten weten dat de vertaling van de verweernota en de 57 bijlagen die werden neergelegd tijdens de hoorzitting van de Gemeenteraad van 23 april 2018 niet kan worden teruggevonden via Dropbox zoals verwerende partij heeft verklaard tijdens de hoorzitting van de Kamer van Beroep van 23 augustus 2018.

In antwoord op de voormelde brief van 27 augustus 2018 heeft (...), namens de verwerende partij, met een brief van 30 augustus 2018 laten weten dat de vertaling van het verweerschrift *“omwille van een administratieve vergissing niet was opgenomen, doch die te onderscheiden is van het beveiligd elektronisch platform waar de leden van de gemeenteraad toegang toe hebben.”*

Met een tweede brief van 10 september 2018 hebben (...) en (...) namens verzoekende partij aan de Kamer van Beroep laten weten dat uit de stukken die verwerende partij “alsnog” overlegt, blijkt dat de verweernota van 23 april 2018 is vertaald op 4 mei 2018 en een aantal bijlagen een eerdere datum dragen, maar dat de stukken van kaft IV slechts op 13 en 14 mei 2018 vertaald zijn en de stukken IV.37, IV.39 en IV.40 pas op 15 mei 2018 (dus de dag na de zitting van de gemeenteraad van 14 mei 2018) vertaald zijn door een beëdigde vertaler. Zij vestigen er bovendien de aandacht op dat door het laattijdig ter

beschikking stellen van de stukken aan de raadsleden, de raadsleden geen nuttig gebruik hebben kunnen maken van hun inzagerecht.

In antwoord op de voormelde brief van 10 september 2018 deelt (...), namens de verwerende partij mede dat door de devolutieve werking van het beroep, de eventuele schending van de Bestuursstaalwet door de initiële tuchtbeslissing, de rechtsgeldigheid van de beslissing van de Kamer van Beroep niet zou aantasten. De raadsman merkt op dat voorafgaand aan de zitting van de gemeenteraad op 14 mei 2018 een beëdigde vertaling voorhanden was van het verweerschrift en van alle bijgevoegde stukken behalve van de stukken IV.37, IV.39 en IV.40 waarvan een vrije vertaling ter beschikking was van de raadsleden.

4.4.4. De Kamer van Beroep verwijst naar de vermeldingen in het voor eensluidend verklaard uittreksel van de tuchtbeslissing van 14 mei 2018. Uit dit voor eensluidend verklaard uittreksel uit de notulen van de Gemeenteraad van 14 mei 2018 blijkt “*dat het volledige tuchtdossier beëdigd werd vertaald in het Frans en bepaalde Franstalige stukken in het Nederlands*” en “*dat beëdigde tolken, de simultaanvertaling hebben verzorgd tijdens de hoorzitting en de beraadslaging*”. Verder vermeldt de tuchtbeslissing “*dat de verweernota en bijkomende stukken werden vertaald, dat de verweernota en vertaling bovendien elektronisch ter beschikking gesteld werden van de raadsleden via het beveiligd documentenplatform vanaf de verzending van de oproeping en de agenda voor de zitting van heden*” (zijnde 14 mei 2018).

Die vermeldingen worden, behoudens de betichting van valsheid, geacht met de waarheid overeen te stemmen. De Kamer van Beroep heeft er geen kennis van dat de notulen, wat de tuchtbeslissing betreft, worden beticht van valsheid.

Voor zoveel als nodig vestigt de Kamer van Beroep er de aandacht op dat de heer (...), Stadssecretaris, en mevrouw (...), Directeur van het secretariaat van de vergaderingen,

verklaren dat het verweerschrift van 23 april 2018 van mevrouw (...) met alle bijhorende stukken in een Franse vertaling beschikbaar was voorafgaand aan de zitting van de gemeenteraad van 14 mei 2018, begrepen zijnde dat het voor de stukken IV.37, IV.39 en IV.40 een vrije vertaling betrof.

De Kamer van Beroep merkt ook op dat uit niets blijkt dat de gemeenteraadsleden opmerkingen hebben gemaakt over het feit dat zij niet de nodige tijd zouden hebben gehad om de neergelegde en vertaalde stukken in te kijken en de beraadslaging over de tuchtbeslissing nuttig voor te bereiden.

4.5. Quid schending van de eenheid van tuchtrechtelijke actie?

4.5.1. Verzoekende partij beweert dat artikel 8, § 1, vierde en vijfde lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 is geschonden omdat de feiten die het voorwerp zijn van de voorliggende tuchtprocedure verband houden met de feiten voor dewelke verzoekende partij reeds in 2017 tuchtrechtelijk werd gestraft en dat ze nu niet meer tuchtrechtelijk kan vervolgd worden.

Verzoekende partij geeft een opsomming van een aantal beweringen uit de klachten van maart 2016 en 30 januari 2017 om aan te tonen dat de aantijgingen van misbruik van macht, pesterijen, mishandeling van kinderen en schending van het ambtsgeheim voor de eerste tuchtprocedure reeds bestonden en deze aan de tuchtoverheid bekend waren voordat de tenlasteleggingen in de eerste tuchtprocedure geformuleerd werden. Wat de eerste tuchtprocedure betreft, is volgens verzoekende partij bewust gekozen om deze feiten op dat moment niet te onderzoeken of bij de tuchtprocedure te betrekken.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 16-27 van het beroepschrift.

4.5.2. Verwerende partij antwoordt dat het vermelde artikel 8, § 1, vierde en vijfde lid van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991, enkel in het geval wanneer meerdere feiten die verband hebben met elkaar aanleiding kan geven tot één tuchtprocedure en tot het uitspreken van één tuchtstraf. Zij is van oordeel dat de tekortkomingen waarvoor verzoekende partij in 2017 tuchtrechtelijk gestraft is, geen verband hebben met de tekortkomingen die aanleiding gaven tot de voorliggende tuchtprocedure en er dus geen eenheid van tuchtrechtelijke actie aanwezig is.

In tegenstelling met de bewering van verzoekende partij, is verwerende partij van oordeel dat feiten die geen verband hebben met elkaar, ongeacht of ze tijdens een lopend tuchtonderzoek of nadien aan het licht komen, het voorwerp kunnen zijn van een nieuw tuchtonderzoek.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op de blz. 2 en 3 van de tuchtbeslissing en op de blz. 195-198 van het verweerschrift.

4.5.3. De Kamer van Beroep verwijst naar de beslissing van 6 september 2017 waarbij verzoekende partij door de Kamer van Beroep tuchtrechtelijk werd gestraft voor de volgende drie tuchtfeiten:

- 1) het ten onrechte beweren dat bepaalde voorwerpen en meubilair privébezit zijn en het laten verplaatsen van die goederen van de (...) naar de (...);
- 2) het voeren van een onzorgvuldig en niet transparant financieel beheer met o.m. het laattijdig betalen van facturen en de gevolgen daarvan ondermeer ten nadele van de leerlingen,
- 3) het niet naleven van instructies van de pedagogisch inspecteur-generaal en niettegenstaande die instructies, op bepaalde dagen en uren afwezig zijn tijdens de periode van het dreigingsniveau 4.

In de thans voorliggende zaak is verzoekende partij bij beslissing van de Gemeenteraad van 14 mei 2018 tuchtrechtelijk gestraft voor de volgende tekortkomingen:

- 1) schending van het ambtsgeheim;
- 2) pesterijen tegenover de personeelsleden en de leerlingen;
- 3) machtsmisbruik en misbruik van haar ambt in het algemeen;
- 4) partijdigheid in de uitvoering van haar ambt;
- 5) mishandeling van leerlingen;
- 6) onprofessioneel en onwaardig gedrag in het ambt van directeur;
- 7) beroepsernst;
- 8) loyaleit, gereserveerdheid, laster en eerroof;
- 9) neutraliteit en beginsel van benuttigingsgelijkheid.

Uit de vergelijking van de weerhouden tekortkomingen in de beslissing van de Kamer van Beroep van 6 september 2017 en de tekortkomingen die aanleiding hebben gegeven tot de thans bestreden tuchtstraf, maar vooral uit de inhoudelijke vergelijking van de voormelde tekortkomingen, besluit de Kamer van Beroep dat die tekortkomingen geen verband hebben met elkaar en geen aanleiding dienden te geven tot één tuchtprocedure en tot het uitspreken van één tuchtstraf.

De voorliggende bestreden tuchtprocedure en de daaruit voortvloeiende tuchtstraf is, naar het oordeel van de Kamer van Beroep, niet in strijd met het artikel 8, § 1, vierde en vijfde lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991.

4.6. Wat de verjaring van de tuchtvordering en de eventuele schending van de redelijke termijn betreft

4.6.1. Verzoekende partij beweert dat de tekortkomingen die zich hebben voorgedaan in de (...) aan de tuchtoverheid reeds bekend waren bij de overplaatsing van de verzoekende partij in 2015 naar de (...).

Ook de feiten die betrekking hebben op de periode van de (...) zijn volgens verzoekende partij reeds ten tijde van de opstart en het onderzoek van de eerste tuchtprocedure eveneens ter kennis gekomen van de tuchtoverheid. Al deze feiten zijn volgens verzoekende partij dan ook verjaard.

Verzoekende partij beweert vervolgens dat de tuchtvervolgning niet binnen een redelijke termijn ingesteld en afgerond is. De tuchtoverheid is sinds het voorjaar van 2016 bezig met het dossier van verzoekende partij en heeft uiteindelijk niets gedaan tot 18 mei 2017. Ook na de beslissing van het opstarten van een tweede tuchtprocedure op 18 mei 2017 waren er 8 maanden nodig om het dossier op te starten.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 27-36 van het beroepschrift.

4.6.2. Verwerende partij vestigt er de aandacht op dat wegens het groot tijdsverloop tussen de beweerde tekortkomingen en de opstart van de tuchtprocedure, aan verzoekende partij geen feiten worden ten laste gelegd die betrekking hebben op haar opdracht in de (...). Enkel tekortkomingen die betrekking hebben op de taakuitoefening van verzoekende partij in de (...) zijn weerhouden in de voorliggende tuchtprocedure en tuchtbeslissing daar ze meer dan ernstig en zwaarwichtig zijn.

Verwerende partij reconstrueert de chronologie van het verloop van het tuchtonderzoek dat begon op 18 mei 2017 en dat werd afgerond met de tuchtbeslissing op 14 mei 2018 en wijst op het groot aantal personen dat werd ondervraagd (40) en op de uitgebreidheid van

het onderzoek en de schriftelijke neerslag van dat onderzoek met verwijzing naar honderden bijlagen. Er is volgens verwerende partij geen sprake van het overschrijden van de redelijke termijn voor de afhandeling van de tuchtzaak.

Wat de verjaring van de tekortkomingen betreft, vestigt verwerende partij dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen het gebrekkig functioneren van verzoekende partij en de eigenlijke tuchtfeiten die in aanmerking komen voor het opleggen van een tuchtstraf.

Volgens verwerende partij wordt door verzoekende partij niet aangetoond dat de tuchtrechtelijke feiten die betrekking hebben op het functioneren in de (...) bekend waren 6 maanden voorafgaand aan het opstarten van de tuchtprocedure.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op de blz. 3 en 4 van de tuchtbeslissing en op de blz. 199-204 van het verweerschrift.

4.6.3. De Kamer van Beroep beseft dat de duurtijd van de tuchtprocedure van het opstarten van de procedure 18 mei 2017 tot het uitspreken van de tuchtmaatregel op 14 mei 2018 voor de partijen een lange periode van onzekerheid meebrengt, maar is wegens het groot aantal onderzoeksmaatregelen en het verzamelen van honderden overtuigingsstukken van oordeel, dat in voorliggend geval de duurtijd van de procedure binnen de grenzen van de redelijkheid is gebleven en afgehandeld.

Wat de beweerde verjaring van de tuchtfeiten betreft, vindt de Kamer van Beroep geen doorslaggevend bewijs dat de feiten die als tuchtfeiten zijn weerhouden, door de tuchtoverheid zelf zijn vastgesteld of aan de tuchtoverheid bekend waren meer dan 6 maanden voorafgaand aan de mededeling aan verzoekende partij op 18 mei 2017 dat een tuchtonderzoek werd ingesteld.

Het is pas door het tuchtonderzoek en na de kennisname van het rapport van de Stadssecretaris dd. 16 mei 2017 dat de tuchtoverheid (eerst het College van Burgemeester en Schepenen en daarna de Gemeenteraad) zich met kennis van zaken heeft kunnen vergewissen van de omvang en de ernst van de feiten en gedragingen in hoofde van verzoekende partij.

Zoals gezegd, mag de tuchtoverheid – en dus ook de Kamer van Beroep – enkel rekening houden met de feiten die ze zelf heeft vastgesteld of waarvan de tuchtoverheid of een beraadslagend lid ervan, kennis heeft genomen binnen een vervaltermijn van 6 maanden voorafgaand aan 18 mei 2017.

Uit de voorliggende stukken blijkt dat de feiten en gedragingen die als tuchtfeiten zijn weerhouden aan de tuchtoverheid bekend zijn geworden via het rapport van de Stadssecretaris dd. 16 mei 2017, dus in de periode van 6 maanden voorafgaand aan de mededeling aan verzoekende partij op 18 mei 2017 dat een tuchtonderzoek werd ingesteld. De weerhouden feiten zijn dus niet verjaard.

4.7. Uit wat voorafgaat, volgt dat de Kamer van Beroep geen inbreuken heeft vastgesteld van substantiële vormvereisten of van voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid of van nietigheid zijn voorgeschreven.

5. Tucht versus evaluatie

5.1. Verzoekende partij beweert dat de weerhouden tuchtrechtelijke inbreuken steunen op bepalingen die niet onmiddellijk betrekking hebben op tuchtfeiten maar doelen op algemene functioneringsrichtlijnen die gelden voor elk personeelslid. Volgens verzoekende partij hebben de beweerde tekortkomingen betrekking op attitudeproblemen

die in de eerste plaats ter sprake moeten komen bij de functioneringsgesprekken en bij de evaluatie.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 36-43 van het beroepschrift.

5.2. Verwerende partij antwoordt dat het onderscheid tussen een tuchtsanctie en een evaluatie gelegen is in het feit dat een tuchtsanctie moet gebaseerd zijn op een foutieve gedraging, terwijl die niet het geval is bij een negatieve evaluatie en dat “algemene gedragingen” ook aanleiding kunnen geven tot het opleggen van een tuchtmaatregel.

In voorliggend geval zijn, naar het oordeel van de verwerende partij, de tekortkomingen die verzoekende partij ten laste worden gelegd wel degelijk tuchtrechtelijke inbreuken die het louter functioneren overstijgen.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op blz. 5 van de tuchtbeslissing en op de blz. 204-216 van het verweerschrift.

5.3. De Kamer van Beroep herinnert eraan dat tucht en evaluatie in principe los staan van elkaar. Via het tuchtrecht wordt een schuldig gedrag gesanctioneerd. De evaluatie is daarentegen geen sanctiemiddel, maar een motiverend instrument ter begeleiding van de personeelsleden in hun functioneren binnen het bestuur. De tekortkomingen aan de doelstellingen en de functiebeschrijving kunnen echter zo ernstig zijn dat hiervoor in redelijkheid een tuchtstraf kan worden opgelegd.

De Kamer van Beroep zal bij het onderzoek van de weerhouden tenlasteleggingen nagaan of bepaalde beweerde tekortkomingen echte tuchtfeiten zijn die verzoekende partij ten

laste kunnen worden gelegd of eerder in aanmerking moeten genomen worden bij de evaluatie van haar functioneren.

6. Over de gegrondheid van de tenlasteleggingen

6.1. De Kamer van Beroep herinnert eraan dat het beroep tegen een tuchtstraf een devolutieve werking heeft waardoor de zaak in haar geheel bij de Kamer aanhangig wordt gemaakt en de Kamer over de bevoegdheid beschikt om de zaak volledig te onderzoeken en de beoordeling van de tuchtoverheid over te doen en de beweerde tekortkomingen al dan niet kan weerhouden.

6.2. Wat het tuchtonderzoek betreft

Verzoekende partij doet in de eerste plaats opmerken dat de tenlasteleggingen niet in tijd en ruimte kunnen worden gesitueerd en dat het tuchtonderzoek onzorgvuldig en niet *à décharge* is gevoerd.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 43-48 van het beroepschrift.

Verwerende partij betwist die bewering en zegt dat de tenlasteleggingen wel in tijd en ruimte kunnen worden gesitueerd en dat de tenlasteleggingen gesteund zijn op diverse en overeenstemmende getuigenissen. Zij wijst erop dat verzoekende partij tijdens de tuchtprocedure meerdere malen de gelegenheid heeft gehad om getuigen op te roepen en bijkomende onderzoeken te vragen.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op de blz. 9-11 van de tuchtbeslissing en op de blz. 217-221 van het verweerschrift.

De Kamer van Beroep stelt vast dat een aantal feiten en misdragingen in tijd en ruimte kunnen worden gesitueerd, maar slechts aan verwerende partij ter kennis zijn gekomen via de verklaringen. De Kamer van Beroep wijst er op dat verzoekende partij tijdens de tuchtprocedure geen personen als getuigen heeft laten oproepen en tijdens de behandeling voor de Kamer evenmin heeft gevraagd om getuigen te horen.

Tijdens de tuchtprocedure heeft verzoekende partij wel gevraagd om bijkomende stukken, o.m. een aantal schriftelijke getuigenverklaringen, bij het tuchtdossier te voegen. Als gevolg van de neerlegging van die aanvullende stukken werd het initiële tuchtonderzoek heropend en werd een aanvullend rapport opgemaakt en neergelegd.

De Kamer van Beroep zal bij het onderzoek van de tenlasteleggingen in elk afzonderlijk geval onderzoeken of die tekortkomingen effectief als tuchtfeiten kunnen weerhouden worden.

6.3. Wat de schending van het ambtsgeheim betreft

Verzoekende partij betwist de tenlastelegging dat zij haar ambtsgeheim zou hebben geschonden door na het vertrek van een collega informatie aan andere collega's te hebben medegedeeld. Zij betwist ook de geloofwaardigheid van sommige verklaringen die door collega's en oud-collega's daaromtrent zijn afgelegd.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 48 en 49 van het beroepschrift.

Verwerende partij beweert dat het delen van informatie over het functioneren van leerkrachten, ongeacht of ze nog op de school werkzaam zijn of niet, als een schending van het ambtsgeheim kan worden beschouwd. Verwerende partij verwijst naar diverse verklaringen van personeelsleden waaruit volgens haar blijkt dat verzoekende partij

commentaar heeft gegeven over het functioneren van bepaalde collega's en dat ze zich daarbij negatief heeft uitgelaten over hun functioneren.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op blz. 11 van de tuchtbeslissing en op de blz. 222-228 van het verweerschrift.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de diverse getuigenverklaringen die door personeelsleden en gewezen personeelsleden zijn afgelegd in de maanden september, oktober en november 2017. Hieruit blijkt dat verzoekende partij niet of onvoldoende discreet is omgegaan met informatie over de personeelsleden waarover zij de directie had en haar opvattingen en appreciatie over het functioneren van sommige personeelsleden aan derden heeft medegedeeld. Verzoekende partij heeft hierdoor minstens de discretieplicht geschonden, die inherent is aan de deontologie van een directiefunctie.

De Kamer van Beroep vindt de beknopte uitleg van verzoekende partij onvoldoende om deze vaststelling te ontkrachten en is van oordeel dat verzoekende partij door haar uitlatingen artikel 14 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 heeft geschonden.

6.4. Wat de pesterijen betreft

Verzoekende partij betwist de bewering dat het grote personeelsverloop zou te wijten zijn aan pesterijen en betwist de geloofwaardigheid en de waarachtigheid van de verklaring door sommige getuigen en beweert dat de verklaringen van de getuigen terug te brengen zijn tot “moeilijkheden bij het leidinggeven”. Verzoekende partij merkt ook op dat de feiten die als “pesterijen” worden weerhouden, niet worden bevestigd door andere getuigenverklaringen en niet concreet wordt aangegeven wanneer die feiten zich zouden hebben voorgedaan.

Verzoekende partij wijst er ook op dat nooit een klacht over pesterijen werd ingediend op grond van de Welzijnswet en er geen klachten waren toen zij als directie werkzaam was in de (...).

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 49 en 50 van het beroepschrift.

Verwerende partij verwijst naar de getuigenverklaringen waaruit blijkt dat meerdere personeelsleden de school hebben verlaten omwille van de persoon van verzoekende partij en dat de handelwijze van verzoekende partij in de gerelateerde gevallen neerkomt op pesterijen. In de verweernota wordt op de blz. 230-241 verwezen naar 17 verklaringen waaruit, volgens verwerende partij, het pestgedrag blijkt.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op blz.11-12 van de tuchtbeslissing en op de blz. 228-241 van het verweerschrift.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de diverse overeenstemmende verklaringen die door personeelsleden of gewezen personeelsleden zijn afgelegd en kan er niet omheen dat uit de verklaringen blijkt dat, hoewel verzoekende partij een voorbeeldfunctie had, haar handelwijze op zijn minst problematisch en tactloos was. De Kamer van Beroep verwijst naar 20 verklaringen in het tuchtdossier van alle categorieën personeelsleden en ook van ouders van leerlingen. Het valt niet te verwonderen dat de handelwijze en de uitspraken van verzoekende partij gemeenzaam als pesterijen worden omschreven. Een aantal uitspraken van verzoekende partij zijn een directie onwaardig en zijn van aard een serene sfeer binnen de school aan te tasten. Die handelwijze heeft ongetwijfeld een negatieve weerslag op de motivatie van de diverse actoren en straalt hoe dan ook af op het welbevinden van de leerlingen.

Door haar handelwijze heeft verzoekende partij overduidelijk artikel 11 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 geschonden.

6.5. Wat het machtsmisbruik betreft

Verzoekende partij betwist de kwalificatie “machtsmisbruik” voor de pogingen die zij heeft gedaan om haar verdediging te organiseren, m.n. door bepaalde personeelsleden te contacteren (o.m. mevrouw (...)) om te getuigen of een getuigenverklaring af te leggen. Verzoekende partij ontkent dat zij getracht heeft mevrouw (...) aan te zetten om onwaarheden te zeggen, maar verzoekende partij geeft toe dat zij getracht heeft mevrouw (...) te overhalen om te getuigen in de tuchtprocedure die in haren hoofde was opgestart.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 51 van het beroepschrift.

Verwerende partij beweert dat aan verzoekende partij niet wordt verweten dat zij haar verdediging organiseert maar wel dat zij van haar positie misbruik maakt om personen onder druk te zetten. Verwerende partij citeert de verklaring van mevrouw (...) dd. 23 oktober 2017 waaruit blijkt dat verzoekende partij aan mevrouw (...) gevraagd heeft om een verklaring te schrijven dat mevrouw (...) niet aanwezig was tijdens het gesprek op 30 januari 2017 met mevrouw (...), pedagogisch inspecteur-generaal.

Verwerende partij citeert op de blz. 244-251 van haar verweerschrift 14 verklaringen waaruit blijkt dat verzoekende partij zich in diverse omstandigheden heeft beroepen op haar machtspositie om haar wil/mening te manifesteren en door te drukken. Verzoekende partij heeft op de inhoud van de geciteerde verklaringen niet gereageerd tenzij met de ontkenning van de feiten en gedragingen.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op blz. 13 van de tuchtbeslissing en op de blz. 241-251 van het verweerschrift.

De Kamer van Beroep besluit uit de voorliggende geciteerde verklaringen op de blz. 242-251 dat verzoekende partij autoritair optrad en geen tegenspraak duldde en in sommige gevallen personeelsleden afdreigde o.m. met de sanctie dat bij weigering ze (verzoekende partij) ervoor zou zorgen dat die personeelsleden niet zouden worden betaald. Voor de Kamer van Beroep zijn een dergelijke houding en uitlatingen totaal ontoelaatbaar voor een directie en nadelig voor de werking van de school en het imago van het schoolbestuur.

Door haar uitspraken heeft verzoekende partij artikel 11 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 geschonden.

6.6. Wat de partijdigheid betreft

Verzoekende partij ontkent dat zij partijdig zou gehandeld hebben in de uitvoering van haar ambt en bepaalde personeelsleden een voorkeursbehandeling zou hebben gegeven. Zij betreurt dat in het rapport enkel opmerkingen en grieven opgenomen zijn van de groep die beweert het slachtoffer te zijn van de voorkeursbehandeling, zonder de groep te bevragen die van de beweerde voorkeursbehandeling zou hebben geprofiteerd. In dezelfde context twijfelt verzoekende partij aan de waarachtigheid van verklaringen die door sommige getuigen zijn afgelegd.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 51 en 53 van het beroepschrift.

Verwerende partij wijst erop dat, in tegenstelling met de beweringen van verzoekende partij, ook personen zijn bevraagd die “goed behandeld” zijn en citeert zij hiervoor een

aantal verklaringen van personeelsleden die geen klachten hadden. Maar verwerende partij citeert ook talrijke verklaringen waaruit blijkt dat verzoekende partij sommige personeelsleden “anders” behandelde dan anderen. Uit de verklaringen op blz. 254-262 blijkt dat verzoekende partij een onderscheid maakte tussen de personeelsleden en partijdig omging met het personeel. Zo werd het poetspersoneel als minderwaardig behandeld.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op blz. 13-14 van de tuchtbeslissing en op de blz. 251-262 van het verweerschrift.

De Kamer van Beroep kan, wat deze tenlastelegging betreft, niet anders dan uit de talrijke verklaringen vaststellen dat verzoekende partij niet op een objectieve manier omging met het personeel en in sommige gevallen personeelsleden respectloos behandelde. Uit de gerelateerde feiten blijkt dat een onderscheid werd gemaakt dat onder geen enkele voorwaarde kan worden getolereerd. Dit wordt in de diverse verklaringen geïllustreerd met voorbeelden uit vergaderingen waar sommigen wel en anderen niet, mochten tussenkomen en over de denigrerende omgang met het onderhoudspersoneel en de onderscheiden omgang van hulpopvoeders en van de leerkrachten levensbeschouwelijke vakken.

Ook in deze aangelegenheid heeft verzoekende partij zich niet op een correcte wijze gedragen en artikel 11 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 geschonden.

6.7. Wat de mishandeling van leerlingen betreft

Verzoekende partij merkt op dat deze tenlastelegging wordt ontkracht door het feit dat een dergelijke tekortkoming nooit eerder werd gesignaleerd of daaraan geen gevolg werd gegeven. Deze handelwijze wordt, volgens verzoekende partij, overigens door verschillende getuigenissen tegengesproken maar verzoekende partij geeft toe dat zij ook tegenover de leerkrachten kordaat optreedt.

Verzoekende partij bekritiseert vijf verklaringen waarin voorvallen worden vermeld en twijfelt aan de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 53 en 54 van het beroepschrift.

Verwerende partij wijst erop dat verzoekende partij slechts in enkele gevallen en op een beperkt aantal punten de verklaringen tracht te weerleggen. Zij citeert op de blz. 262-277 zeventien gevallen waar verzoekende partij, naar haar oordeel, in de fout is gegaan in haar contacten met de leerlingen (verzoekende partij schreeuwde en de leerlingen waren bang) of in de zorg voor de leerlingen. Verzoekende partij heeft op de inhoud van de geciteerde verklaringen niet gereageerd tenzij met de ontkenning van de feiten en gedragingen.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op blz. 14-17 van de tuchtbeslissing en op de blz. 262-277 van het verweerschrift.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de diverse verklaringen en van de commentaren bij deze verklaringen en kan niet anders dan vaststellen dat verzoekende partij er blijkbaar een eigenaardige wijze op nahield om met de leerlingen om te gaan en er over te waken dat de leerlingen de vereiste zorg kregen. Uit de verklaringen blijkt dat verzoekende partij onvoldoende oog had voor de opvolging van leerlingen die zorg nodig hadden. Het begrip “mishandeling van leerlingen” is wellicht niet de juiste kwalificatie maar het valt de Kamer van Beroep wel op dat in quasi alle geciteerde gevallen de zorg en het respect voor de leerlingen blijkbaar niet de eerste prioriteit was van verzoekende partij. De Kamer van Beroep verwijst hier naar de verklaring die 12 ouders op 13 oktober 2017 hebben afgelegd (stuk nr. 19 van het Tuchtdossier). Deze verklaring is een teleurstellende illustratie van het totaal gebrek aan respect van verzoekende partij voor de

leerlingen en hun ouders. Verzoekende partij heeft op de inhoud van de geciteerde verklaringen niet gereageerd tenzij met de ontkenning van de feiten en gedragingen.

De Kamer van Beroep is ook wat deze aangelegenheid betreft van oordeel dat verzoekende partij tekort is gekomen aan haar opdracht en artikel 11 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 heeft geschonden.

6.8. Onprofessioneel en onwaardig gedrag

Verzoekende partij beweert dat deze tenlastelegging gesteund is op het weigeren om een welbepaalde tolk Arabisch in te schakelen, een beperkte aanspreekbaarheid, een beweerde respectloze omgang met externen en het dragen van ongepaste kledij. Voor de weerlegging van deze tenlastelegging verwijst verzoekende partij naar de functioneringsverslagen waaruit blijkt dat zij een vlotte communicatie en/of samenwerking heeft met externe ondersteunende actoren. Zij verwijst ook naar het feit dat zij herhaaldelijk afwezig is geweest wegens ziekte en ziet niet in dat een “te sexy kledij” als een tuchtfeit zou weerhouden worden. De weigering om een leerkracht als tolk Arabisch te laten optreden, is volgens verzoekende partij ingegeven door de vrees om de persoonlijke integriteit te schenden van de ouders en van de betrokken leerlinge.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 55-56 van het beroepschrift.

Verwerende partij geeft toe dat verzoekende partij tijdens haar afwezigheid wegens ziekte geen dossiers heeft kunnen opvolgen.

Het is ook niet de bedoeling een vestimentair gedrag af te dwingen via het tuchtrecht maar uit diverse verklaringen blijkt toch dat personeelsleden en zelfs de leerlingen opmerkingen hadden bij de kledij van verzoekende partij.

Belangrijk is, volgens verwerende partij, dat verzoekende partij minachtend omging met personeel van het begeleidend CLB en ook van de pedagogische begeleiding van OVSG.

Verwerende partij neemt het verzoekende partij ook kwalijk dat zij geen blijk geeft van enige empathie en een menselijke omgangsvorm mist.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op blz. 17 en 18 van de tuchtbeslissing en op de blz. 277-283 van het verweerschrift.

De Kamer van Beroep sluit zich aan bij de vaststelling dat uit de voorgelegde verklaringen blijkt dat verzoekende partij empathisch vermogen mist en dat in haar handelen een menselijke aanpak ontbreekt. Op de blz. 278-283 worden twaalf verklaringen geciteerd waaruit stuk voor stuk blijkt dat verzoekende partij zich te weinig bekommert om haar school en een menselijke aanpak ontbreekt in de contacten met personeel, ouders en leerlingen, kortom met alle actoren van de school.

Uit wat voorafgaat volgt dat verzoekende partij ernstig tekort is gekomen aan haar verplichtingen zoals bepaald in artikel 11 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991.

De Kamer van Beroep stelt vast dat de voormelde tekortkoming nauw verwant is met of in feite vervat is in andere tenlasteleggingen en weerhoudt deze inbreuk daarom niet als een afzonderlijke tenlastelegging.

6.9. Wat de beroepsernst betreft

Verzoekende partij beweert dat het gebrek aan beroepsernst dat haar wordt verweten, zijn oorsprong vindt in het bijberoep dat zij uitoefent in een discotheek. Zij beweert dat de verklaringen als zou zij haar bijberoep uitgeoefend hebben tijdens haar ziekteperiode onjuist zijn. Het feit dat zij aan het dansen was in een discotheek wordt niet in de tijd gesitueerd en kan dus niet gekoppeld worden aan een bepaalde ziekteperiode. Deze bewering betekent ook niet dat zij op dat ogenblik effectief aan het werk was.

Verzoekende partij merkt op dat het uitoefenen van haar bijberoep niet *a priori* verboden is en in voorliggend geval, geen tuchtfeit is.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 57-58 van het beroepschrift.

Verwerende partij beweert dat bewezen is dat verzoekende partij haar bijberoep uitoefende tijdens haar ziekteverlof. Zij verwijst hiervoor naar drie verklaringen van personen die haar in de discotheek gezien hebben tijdens haar ziekteverlof en dat ze toen werkte in het restaurantgedeelte. In een vierde verklaring getuigt een leerkracht dat hij tijdens het schooljaar 2016-2017 van collega's heeft vernomen dat verzoekende partij aan het dansen was terwijl dat zij met ziekteverlof was. Al die zaken wijzen, volgens verwerende partij, op een gebrek aan beroepsernst.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op blz. 19 van de tuchtbeslissing en op de blz. 284-286 van het verweerschrift.

De Kamer van Beroep is van oordeel dat deze tenlastelegging onvoldoende bewijskrachtig kan worden vastgesteld en weerhoudt deze beweerde tekortkoming daarom niet als een tuchtfeit.

6.10. Wat de loyauteit, gereserveerdheid, laster en eerroof betreft

Verzoekende partij beweert dat de tenlastelegging van deloyaal, niet gereserveerd en lasterlijk gedrag alsmede van lasterlijke en eerroevende verklaringen ten opzichte van het personeel van de school, ouders van de leerlingen en externen, terug te brengen is tot een nieuwe aanpak binnen de school na de directiewissel.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 56-57 van het beroepschrift.

Verwerende partij vestigt er de aandacht op dat verzoekende partij geen inhoudelijk verweer voert aangaande de voormelde tenlasteleggingen.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op blz. 18-19 van de tuchtbeslissing en op blz. 283 van het verweerschrift.

De Kamer van Beroep beseft dat een directiewissel aanleiding kan geven tot veranderingen in de werking van de school maar een directiewissel kan niet zo ver gaan dat de werking van de school en de professionele omgang van het personeel met de directeur zodanig wordt verstoord dat er een klimaat van animositeit ontstaat dat nadelig is voor de werking van de school. Het betreft hier zonder meer een deloyale houding vanwege verzoekende partij. Zo is het onaanvaardbaar dat verzoekende partij beweert dat er geen geld meer was en dat de school schulden had door toedoen van het slordige financiële beleid van de vorige directeur.

Het betreft hier een schending van artikel 11 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991.

6.11. Wat de neutraliteit en het beginsel van de benuttigingsgelijkheid betreft

Verzoekende partij beweert dat deze tenlastelegging ten onrechte als bewezen wordt weerhouden en spreekt formeel de bewering tegen dat kinderen die varkensvlees eten apart worden behandeld.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de uiteenzetting van het middel op de blz. 58-59 van het beroepschrift.

Verwerende partij beroept zich op eensluidende verklaringen waaruit blijkt dat verzoekende partij een niet toelaatbaar onderscheid maakt naargelang de eetgewoonten en zich minstens tweemaal heeft uitgelaten over de noodzaak van een levensbeschouwing.

De Kamer van Beroep heeft kennis genomen van de motivering op blz. 19-20 van de tuchtbeslissing en op blz. 286-287 van het verweerschrift.

De Kamer van Beroep heeft geen begrip voor enig onderscheid tussen personeelsleden en/of leerlingen en acht een onderscheid dat gemaakt wordt op basis van de eetgewoonten van de leerlingen totaal onaanvaardbaar. De Kamer keurt de houding en de gesprekken door de directeur af, die gericht zijn op of aanleiding kunnen geven tot een confrontatie van de levensbeschouwingen van de actoren van de school en wijst erop dat een directeur in het onderwijs van de stad (...) tot taak heeft de neutraliteit binnen de school te bewaken en de rechten van het personeel en van de kinderen in het bijzonder te respecteren en te doen respecteren.

In voorliggend geval heeft verzoekende partij door haar optreden artikel 10 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 geschonden.

7. Over de strafmaat

7.1. Wat de strafmaat betreft, herinnert de Kamer van Beroep eraan dat zij overeenkomstig artikel 69, § 2 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 in laatste aanleg uitspraak doet over het beroep dat door een personeelslid wordt ingesteld tegen de door de tuchtoverheid opgelegde tuchtmaatregel. De Kamer van Beroep beschikt hierbij over de volheid van bevoegdheid de beoordeling van de tuchtoverheid over te doen en de strafmaat te herzien zonder de tuchtstraf te mogen verhogen.

7.2. Uit wat voorafgaat en met verwijzing naar de motivering die voor elk van de beweerde tenlasteleggingen is gegeven, is de Kamer van Beroep na onderzoek van oordeel dat de volgende tekortkomingen als tuchtfeiten kunnen worden weerhouden:

- het schenden van het ambtsgeheim en van de discretieplicht door informatie en de appreciatie over de leerkrachten aan andere personeelsleden mede te delen (punt nr. 6.3);
- de respectloze omgang met het personeel en dientengevolge de negatieve invloed op de werking van de school en op het imago van het schoolbestuur (punt nr. 6.4);
- een autoritair optreden met die omstandigheid dat verzoekende partij haar gezagsfunctie aanwendt zonder enige inspraak of tegenspraak vanwege het personeel, met als gevolg de negatieve weerslag op de werking van de school (punt nr. 6.5);
- een verschillend optreden naar het personeel en/of discriminerend behandelen van het personeel of bepaalde categorieën van het personeel (punt nr. 6.6);
- geen respectvolle omgang met de leerlingen en onvoldoende oog voor de leerlingen die zorgbehoevend zijn (punt nr. 6.7);
- een gebrek aan loyauteit en gereserveerdheid tegenover een vroegere collega (punt nr. 6.10);
- een gebrek aan respect voor de onderscheiden opvattingen van personeel en leerlingen (punt nr. 6.11).

De volgende tenlasteleggingen worden om de redenen die bij het onderzoek door de Kamer van Beroep zijn vermeld, niet als tuchtfeit of als afzonderlijk tuchtfeit weerhouden:

- een gebrek aan empathie en geen menselijke omgang met alle actoren binnen de school (punt nr. 6.8);
- de aanwezigheid in een discotheek, al dan niet om er te werken, tijdens ziekteperiodes (punt nr. 6.9).

7.3. De Kamer van Beroep stelt vast dat verzoekende partij de tenlasteleggingen ontkent maar op inhoudelijk vlak bijna geen elementen aanreikt om de weerhouden tekortkomingen te weerleggen en ook niet heeft gevraagd om getuigen op te roepen om bepaalde verklaringen te ontkrachten. De ontkenning volstaat echter niet om te bewijzen dat de weerhouden feiten en misdragingen zich niet hebben voorgedaan.

De Kamer van Beroep beseft dat zij in de voorliggende zaak, voor het bewijs van de weerhouden feiten en misdragingen, aangewezen is op de veelvuldige getuigenverklaringen (de Kamer heeft er 101 geteld) die zijn afgelegd door personeelsleden of vroegere personeelsleden, door andere actoren die in de school werkzaam zijn of waren, en door ouders van leerlingen.

Wat de weerhouden tekortkomingen betreft, herinnert de Kamer eraan dat de tuchtoverheid, en dus ook de Kamer van Beroep, zich voor het weerhouden van een of meerdere welbepaalde tuchtfeiten, niet alleen kan steunen op bekentenissen of harde bewijzen maar ook op vermoedens voor zover die vermoedens ernstig en met elkaar overeenstemmend zijn. In voorliggende zaak bevestigen de vermelde verklaringen eenstemmig de gerelateerde feiten en misdragingen en onderstrepen ze de ernst van de weerhouden tenlasteleggingen.

7.4. De Kamer van Beroep merkt nogmaals op dat indien verzoekende partij twijfels had over de waarachtigheid van sommige getuigenverklaringen, zij aan de Kamer kon vragen om de betrokken personen of andere personen te laten oproepen als getuigen. De verzoekende partij heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt.

7.5. De Kamer van Beroep stelt vast dat bijna alle weerhouden tekortkomingen betrekking hebben op elementaire omgangsproblemen tussen verzoekende partij en personeelsleden, medewerkers van het CLB, ouders, leerlingen en externe begeleiders, met een verstoorde groepswerking tot gevolg.

De weerhouden tenlasteleggingen getuigen van een bewuste en continue handelwijze en gedragingen die haaks staan op de uitoefening van de directietaak en de deontologie van een directeur, inzonderheid te zorgen voor een serene sfeer binnen de school en een normale omgang met de medewerkers, de leerlingen en hun ouders.

De Kamer van Beroep kan niet anders dan zich de vraag stellen of door de tuchtrechtelijke inbreuken verzoekende partij niet heeft aangetoond dat zij niet aan de vereisten voldoet om het ambt van directeur verder uit te oefenen, temeer omdat tijdens de hoorzitting van heden, uit de houding en de verklaringen van verzoekende partij is gebleken dat zij zich geheel niet bewust is van enige tekortkoming.

7.6. De raadsman van verzoekende partij herhaalt in zijn slotbeschouwing dat de feiten en de kwalificatie ervan altijd door verzoekende partij zijn betwist en dat zij door de preventieve schorsing van meer dan één jaar feitelijk reeds een straf heeft gekregen. Om die redenen en omdat zij als directeur weinig of geen ondersteuning heeft gekregen, vraagt de raadsman om geen tuchtstraf op te leggen.

De Kamer van Beroep heeft bij de eindbeoordeling van de zaak de aangehaalde omstandigheden in overweging genomen, evenals de gevolgen die de beëindiging van de loopbaan in het stedelijk onderwijs van (...) voor verzoekende partij meebrengen.

7.7. Voor de Kamer van Beroep zijn de weerhouden tenlasteleggingen zeer ernstig en getuigen ze, in hoofde van verzoekende partij, van een ingesteldheid die op diverse vlakken tot uiting komt bij de uitoefening van haar taak als directeur.

Zo is er de schending van het ambtsgeheim en de discretieplicht, de respectloze omgang met het personeel en met de leerlingen, het autoritair en discriminerend optreden naar het personeel of bepaalde categorieën van het personeel, de deloyale houding t.a.v. een vroegere collega en het gebrek aan respect voor de onderscheiden opvattingen van het personeel en de leerlingen. Het zijn elk afzonderlijk genomen inbreuken op de decretaal vastgelegde plichten en tekortkomingen op de verplichtingen die inherent zijn aan het directieambt, waardoor de personeelsleden en andere actoren van de school ernstig moreel geraakt zijn en die schade toebrengen aan het imago van de school en van het schoolbestuur.

Het is in die omstandigheden, naar het oordeel van de Kamer van Beroep, niet onredelijk dat het schoolbestuur heeft geoordeeld dat verzoekende partij op onaanvaardbare wijze is tekort gekomen in de uitoefening van haar ambt en dat de noodzakelijke vertrouwensband tussen verzoekende partij en de actoren van de school en het schoolbestuur op onherstelbare wijze is verbroken.

De Kamer van Beroep heeft, zoals reeds gezegd, tijdens de hoorzitting vastgesteld dat verzoekende partij geen besef toont dat zij tekort is gekomen in de uitoefening van haar taak.

Door het groot aantal tekortkomingen, die als tuchtfeiten gekwalificeerd worden, en het ontbreken van enig moreel besef over deze tenlasteleggingen, en de weerlegging ervan louter door ontkenning, is de Kamer van oordeel dat verzoekende partij zeer ernstig in gebreke is gebleven. Om die redenen is de Kamer van Beroep van oordeel dat de Gemeenteraad niet onredelijk heeft gehandeld door aan verzoekende partij de tuchtstraf van het ontslag op te leggen en de Kamer van Beroep komt tot hetzelfde besluit.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009, 24 september 2010 en 18 mei 2018;

Gelet op het Huishoudelijk Reglement van de Kamer van Beroep, zoals vastgesteld in zitting van 2 mei 2012 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 16 mei 2012;

Gelet op de hoorzittingen op 23 augustus 2018 en 12 september 2018

Na beraadslaging,

Na geheime stemming,

Enig artikel (met eenparigheid van stemmen)

De beslissing van de Gemeenteraad van de Stad (...) van 14 mei 2018 waarbij aan mevrouw (...) de tuchtstraf van het ontslag wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te (...) op 12 september 2018.

De Kamer van Beroep was op 23 augustus 2018 samengesteld uit:

De heer Jean DUJARDIN, Voorzitter;

Mevrouw L. DE COREL, mevrouw A. FRITSCHÉ; mevrouw H. VAN DALEM, de heren D. DEBROEY en M. STEPMAN, vertegenwoordigers van de representatieve verenigingen van inrichtende machten;

Mevrouw E. VAN CAMP, mevrouw M. VANHERLE en de heren W. HENS, D. HUYGE en R. VERSCHUEREN, vertegenwoordigers van de representatieve vakorganisaties.

Mevrouw M. CAN, secretaris.

De Kamer van Beroep was op 12 september 2018 samengesteld uit:

De heer Jean DUJARDIN, Voorzitter;

Mevrouw L. DE COREL, mevrouw A. FRITSCHÉ; mevrouw H. VAN DALEM, de heren D. DEBROEY en M. STEPMAN, vertegenwoordigers van de representatieve verenigingen van inrichtende machten;

Mevrouw E. VAN CAMP, mevrouw M. VANHERLE en de heren W. HENS en R. VERSCHUEREN, vertegenwoordigers van de representatieve vakorganisaties.

Bij de stemming werd de pariteit onder de vertegenwoordigers van de representatieve verenigingen van inrichtende machten hersteld. Na loting nam mevrouw A. FRITSCHÉ geen deel aan de stemming.

Mevrouw M. CAN, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

M. CAN

J. DUJARDIN